ख्रीष्टमा एकता

तिमीहरू पूर्ण रूपले एक ठाउँमा बाँधिएका होओ।" (१ कोरिन्थी १:१०) ""हे भाइहरू हो, हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको नाममा
म तिमीहरूलाई बिन्ती गर्दछु, कि तिमीहरू सबै एउटै कुरामा सहमत होओ र तिमीहरूका बीचमा कुनै फूट नहोस्, तर
एउटै मन र एउटै विचारमा

कोरिन्थीहरूलाई अभिवादन गरिसकेपछि र उनीहरूको आत्मिक वृद्धिको लागि प्रशंसा गरेपछि, पावलले त्यस मण्डलीलाई असर गरिरहेको पहिलो समस्यालाई सम्बोधन गर्दछन्: एकताको अभाव।

कोरिन्थीहरूलाई लेखिएका पत्रहरू र पावलले लेखेका अन्य पत्रहरूमा, हामीले यो समस्या समाधान गर्न उहाँले कसरी मार्गदर्शन दिनुभएको छ भनी देख्न सक्छौं, जसले आजका मण्डलीहरूलाई पनि असर गर्न सक्छ।

सुरुदेखि नै एउटा कुरा स्पष्ट छः मण्डलीमा एकता मानवीय प्रयासबाट प्राप्त गर्न सकिँदैन। येशूमा मात्र ध्यान केन्द्रित गरेर हामीले एकता प्राप्त गर्न सक्छौं।

- फूट उत्पन्न गर्ने समस्याहरू::
  - विभाजन र कलह
- एकता कसरी कायम राख्ने
  - येशूमा एकता
  - बुद्धि र परिपक्वता
  - सेवा र नम्रता
  - अगुवाहरूप्रति आदर

फूट उत्पन्न गर्ने समस्याहरू

विभाजन र कलह

"हे भाइहरू हो, हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको नाममा म तिमीहरूलाई बिन्ती गर्दछु, कि तिमीहरू सबै एउटै कुरामा सहमत होओ र तिमीहरूका बीचमा कुनै फूट नहोस्, तर एउटै मन र एउटै विचारमा तिमीहरू पूर्ण रूपले एक ठाउँमा बाँधिएका होओ।" (१ कोरिन्थी १:१०)

कोरिन्थको मण्डलीमा कस्ता विभाजनहरू थिए (१ कोरिन्थी १:१२)?

कोरिन्थमा विभिन्न अगुवाहरू आएका थिए र प्रत्येक विश्वासीको आ-आफ्नो मनपर्ने प्रचारक थिए (पावल, अपोल्लोस, पत्रुस...)। यसले गर्दा उनीहरूबीच विवाद उत्पन्न हुने स्थिति सिर्जना भएको थियो (१ कोरिन्थी १:११)।

सबैले एउटै साझा सन्देश प्रचार गरिरहेका छन् भन्ने कुरा नबुझी, उनीहरूले अप्रासंगिक वा अनावश्यक कुराहरूमा ध्यान केन्द्रित गरे (१ कोरिन्थी ३:५-८)।

बिस्तारै, मण्डलीको जीवन प्रभावित भयो (१ कोरिन्थी ३:३)। एकताको अभावले प्रभुको भोजको उत्सवलाई बिगार्‍यो (१ कोरिन्थी ११:३३), र तिमीहरू एकअर्काको विरुद्धमा अदालतमा मुद्दासम्म हाल्ने हदसम्म पुगे (१ कोरिन्थी ६:१)।

एकता कसरी कायम राख्ने

येशूमा एकता

""परमेश्वर विश्वासयोग्य हुनुहुन्छ, जसद्वारा तिमीहरू उहाँका पुत्र हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको संगतिमा बोलाइएका छौ।" (१ कोरिन्थी १:९)

"के ख्रीष्ट विभाजित हुनुहुन्छ? के पावल तिमीहरूका निम्ति क्रूसमा टाँगिएका थिए? अथवा के तिमीहरूले पावलको नाममा बप्तिस्मा लियौ?" (१ कोरिन्थी १:१३)। यी प्रश्नहरूद्वारा पावल उनीहरूलाई सोच्न बाध्य बनाउन चाहन्छन्।

येशूलाई हाम्रो प्रभु मानेर मात्र एकता प्राप्त गर्न सकिन्छ। कुनै भाइ वा बहिनीको विचार वा धारणामा बाँधिएर, वा बन्द समूहहरू (गुट) बनाएर एकता प्राप्त हुँदैन।

तर येशूमा एकता भनेको एकनाशता (uniformity) होइन। यसको अर्थ यो होइन कि हामी सबैले हरेक कुरामा एउटै सोचौं, वा हामी सबैले एउटै तरिकाले काम गरौं।

विचारका सानातिना भिन्नताहरू र प्रत्येकसँग भएका फरक-फरक वरदानहरू जब ख्रीष्टमा केन्द्रित हुन्छन्, तब तिनीहरूले फूट उत्पन्न गर्नुको साटो एकता पैदा गर्छन् (१ कोरिन्थी १२:१२-१३, २५, २७)।

मण्डलीमा एकता आफू मरेर येशूका लागि बाँचेर मात्र प्राप्त हुन्छ।

बुद्धि र परिपक्वता

""हे भाइहरू हो, म तिमीहरूसित आत्मिक मानिसहरूसित झैं कुरा गर्न सक्दिनथें, तर सांसारिक मानिसहरूसित, अर्थात् ख्रीष्टमा बालकहरूसित झैं कुरा गरें।" (१ कोरिन्थी ३:१)

पावलले अपरिपक्व क्रिश्चियनहरूलाई "ख्रीष्टमा बालकहरू", "शारीरिक वा सांसारिक" भनी बोलाउँछन् (१ कोरिन्थी ३:१)। यस प्रकारका क्रिश्चियनहरू येशूमा भन्दा मानिसहरूमा बढी ध्यान केन्द्रित गर्छन्।

जब अन्य अगुवाहरूको तुलनामा केही अगुवाहरूलाई अनुचित महत्त्व दिइन्छ, तब मण्डलीलाई विभाजन गर्ने समूहहरू बन्छन्। यो अपरिपक्वताको परिणाम हो। त्यसकारण, पावलले हामीलाई ख्रीष्टमा परिपक्वता हासिल गर्न आमन्त्रित गर्दछन् (१ कोरिन्थी २:६)।

	अपरिपक्व		परिपक्व
	तिनीहरू बालकहरू जस्तै छन् (१ कोरिन्थी ३:१)		तिनीहरू वयस्क हुन् (१ कोरिन्थी १४:२०)
	तिनीहरू दूध खान्छन् (१ कोरिन्थी ३:२)		तिनीहरू ठोस भोजन खान्छन् (हिब्रू ५:१४)
	तिनीहरू सांसारिक छन् (१ कोरिन्थी ३:३)		तिनीहरू आत्मिक छन् (१ कोरिन्थी २:१३)
	तिनीहरू अरूको विचारबाट बहकिन्छन् (१ कोरिन्थी ३:४)		तिनीहरूसँग आत्मिक विवेक हुन्छ (१ कोरिन्थी २:१४)

सेवा र नम्रता

"यसकारण मानिसले हामीलाई ख्रीष्टका सेवकहरू र परमेश्वरका रहस्यका भण्डारीहरू भनी ठानून्।"
(१ कोरिन्थी ४:१)

आज जस्तै, पहिलो शताब्दीमा पनि मानिसहरू राजनीतिक, दर्शन, धार्मिक र अन्य धारणाहरूद्वारा विभाजित थिए। हामी कसरी यस प्रकारको सोचलाई मण्डलीमा प्रवेश गर्न र विभाजन सिर्जना गर्नबाट रोक्न सक्छौं?

अगुवाको मनोवृत्तिले यसमा महत्त्वपूर्ण भूमिका खेल्छ। मण्डलीका अगुवाहरू भण्डारीको रूपमा आफ्नो भूमिकाबारे स्पष्ट हुनुपर्छ। तिनीहरू मण्डलीका मालिक होइनन्; तिनीहरूले केवल ख्रीष्टको लागि यसको व्यवस्थापन गर्छन्।

मण्डलीको अगुवा येशू हुनुहुन्छ, बाँकी सबैले "ख्रीष्टका सेवकहरू" का रूपमा यसको नेतृत्व गर्छन् (१ कोरिन्थी ४:१)।

व्यवस्थापन गर्ने सेवकले आफ्ना प्रभुले जस्तै व्यवहार गर्नुपर्छ: अरूको सेवामा नम्रतापूर्वक आफूलाई समर्पित गर्न सधैं तयार रहने (फिलिप्पी २:३-८)।

यदि मण्डलीमा सबैले—केवल अगुवाहरूले मात्र होइन, तर प्रत्येक सदस्यले—यस प्रकारले काम गरे कस्तो एकता होला?

अगुवाहरूप्रति आदर

"यसबाहेक, भण्डारे वा व्यवस्थापक विश्वासयोग्य ठहरिनु आवश्यक छ।" (१ कोरिन्थी ४:२)

अगुवाहरूलाई लिएर आपसी प्रतिस्पर्धा र गुटबन्दी हुनुको अर्थ हामीले उनीहरूलाई अस्वीकार गर्नुपर्छ भन्ने होइन। यसको विपरीत, पावलले अपोल्लोसको सेवकाइ र कोरिन्थमा उनको कामलाई समर्थन र बचाउ गरे (१ कोरिन्थी ३:५-६; ४:६; १६:१२)।

जब अगुवाहरूले विश्वासयोग्यतापूर्वक काम गर्छन्, तिनीहरू आदरका योग्य हुन्छन् (१ कोरिन्थी ४:२; १ तिमोथी ५:१७)। तर उनीहरूले त्यो आदर नपाउँदा पनि, उनीहरू विश्वासयोग्य रहन्छन् किनभने उनीहरूलाई थाहा छ कि मानिसहरूले होइन, परमेश्वर आफैले उनीहरूको न्याय गर्नुहुनेछ (१ कोरिन्थी ४:३-४)।

फ्र्याङ्क र वाल्टर बन्ड स्पेनका पहिलो मिसनरी (धर्मप्रचारक) थिए। वाल्टरको सन् १९१४ मा जेएन (Jaen) मा आफ्नो आस्थाका कारण मृत्यु भएको थियो।

येशूभक्त अगुवाहरू आफ्ना भाइहरू र दिदीबहिनीहरूका लागि दुःख भोग्न र आवश्यक परेमा आफ्नो सेवकाइको लागि मर्न समेत तयार भएर येशूको पाइला पछ्याउँछन् (१ कोरिन्थी ४:११-१३; २ कोरिन्थी ११:२३-२८)।

न त अगुवाहरू न त सदस्यहरू नै एकअर्कासँग लड्न वा बहस गर्न बोलाइएका हुन्, तर येशूको प्रशंसा गर्न र क्रूसको सन्देश प्रचार गर्न एकजुट हुन बोलाइएका हुन्।

"न त अगुवाहरू न त सदस्यहरू नै एकअर्कासँग लड्न वा बहस गर्न बोलाइएका हुन्, तर येशूको प्रशंसा गर्न र क्रूसको सन्देश प्रचार गर्न एकजुट हुन बोलाइएका हुन्। ख्रीष्ट जस्तै सहनशीलताको भावनाले बाहेक अरू कुनै पनि कुराले मण्डलीमा पूर्ण एकता ल्याउन सक्दैन। सैतानले फुटको बीउ रोप्न सक्छ; तर ख्रीष्टले मात्र असहमत तत्वहरूलाई मिलाउन सक्नुहुन्छ।... जब तपाईंहरू मण्डलीका व्यक्तिगत कार्यकर्ताका रूपमा परमेश्वरलाई सर्वोच्च प्रेम गर्नुहुन्छ र आफ्ना छिमेकीलाई आफूलाई जस्तै प्रेम गर्नुहुन्छ, तब एकतामा रहनका लागि कुनै कडा परिश्रम गर्नु पर्दैन, ख्रीष्टमा एकताबद्धता हुनेछ, कुरा लगाउने (कुरा काट्ने) कानहरू बन्द हुनेछन्, र कसैले पनि आफ्नो छिमेकीको निन्दा गर्ने छैन। मण्डलीका सदस्यहरूले प्रेम र एकतालाई जोगाएर राख्नेछन् र एउटा ठूलो परिवार जस्तै बन्नेछन्। तब मात्र हामीले संसारको सामु त्यस्तो प्रमाण प्रस्तुत गर्नेछौं जसले यो गवाही दिनेछ कि परमेश्वरले आफ्ना पुत्रलाई यस संसारमा पठाउनुभएको हो।"

एलेन जी. ह्वाइट, रेफ्लेक्टिङ्ग क्राइस्छ, जुलाई